

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 36C/112/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7115203915
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Mazúrová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2017:7115203915.4

Rozhodnutie

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Alenou Mazúrovou v spore žalobcu: Bytový podnik mesta Košice, s.r.o. so sídlom Južné nábregie 13, 042 19 Košice, IČO: 44 518 684 proti žalovaným: X. Q. T., nar. XX.X.XXXX, W. P. XX, XXX XX O., X. B. T., nar. XX.X.XXXX, W. P. XX, XXX XX O., obidvaja zastúpení JUDr. Matúšom Hríbom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie Na hradbách 5, 085 01 Bardejov, v konaní o zaplatenie 8.222,80 Eur s príslušenstvom

rozhodol:

I. Žalovaní 1. a 2. sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 8.222,80 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 409,60 Eur od 8.7.2012 do zaplatenia, s 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 7.813,20 Eur od 11.7.2013 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Návrh žalovaných 1. a 2. na prerušenie konania z a m i e t a.

IV. Žalobcovi priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podanou žalobou, došlou súdu dňa 18.2.2015, sa domáhal uloženia povinnosti žalovaným zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 8.222,80 Eur s 9,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 409,60 Eur od 8.7.2012 do zaplatenia a s 9,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 7.813,20 Eur od 11.7.2013 do zaplatenia a k náhrade trov konania z titulu neuhradenia ročného vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním za rok 2011 a za rok 2012.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že ako správca zabezpečuje v zmysle zmluvy o výkone správy správu v nadväznosti na § 8 a nasl. zákona č. 182/1993 Z. z. v obytnom dome na P. J. č. XX v Košiciach a žalovaní s bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu č. 2, na ulici P. XX v Košiciach. Žalobca ako správca je povinný vymáhať vzniknuté nedoplatky za vlastníkov s poukazom podľa § 8b ods. 2 písm. e) citovaného zákona. Žalovaní žalobcovi neuhradili ani po uplynutí 30 dennej reklamačnej lehoty nedoplatky z vyúčtovaní za rok 2011 a 2012 v celkovej výške 8.222,80 Eur. Žalobca poukázal na článok 4 zmluvy o výkone správy a na § 10 ods. 1 a 6. citovaného zákona.

3. Žalobca spolu so žalobou na preukázanie svojho nároku súdu doručil výpis z LV č. XXXXX pre k. ú. Stredné mesto, obec Košice - Staré mesto, vyúčtovanie nákladov za služby spojené s bývaním za rok 2011 a rok 2012 pre byt č. X, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných 1. a 2., dôkaz o vykázanom doručení vyúčtovaní žalovanému 1.

4. Žalobca použil nasledovné prostriedky procesného útoku: skutkové tvrdenia uvedené v žalobe, vykonanie dokazovania v hore uvedenými dôkazmi.

5. Žalovaní sa k žalobe písomne nevyjadrili a nepoužili žiadne prostriedky procesnej obrany.

6. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia strán sporu, právne argumenty strán a za preukázané považuje nasledovné skutočnosti: žalobca na základe zmluvy o výkone správy je správcom bytov nachádzajúcich sa v obytnom dome na ulici P. XX Q. O., súp. č. XXX, k. ú. Stredné mesto, obytný dom zapísaný na LV č. XXXXX a ktorý je povinný vymáhať vzniknuté nedoplatky za vlastníkov s poukazom podľa 8b ods. 2 písm. e) zákona č. 182/1993 Z. z. Žalovaní 1. a 2. sú bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu č. 2 na P. XX v Košiciach, ktorá skutočnosť vyplýva z LV č. XXXXX, pre katastrálne územie Stredné mesto, obec Košice - Staré mesto. Žalovaní 1. a 2. v rozpore s uzatvorenou zmluvou o výkone správy a so zákonom č. 182/1993 Z. z. nezaplatili náklady za služby spojené s bývaním v byte č. X na ulici P. Č.. XX Q. O. za rok 2011 v sume 409,60 Eur a za rok 2012 v sume 7.813,20 Eur. Žalovaní ako bezpodieloví spoluvlastníci boli povinní do konca bežného mesiaca pre mesiac nasledujúci pravidelne uhrádzať poplatky za služby spojené s bývaním, platby do fondu opráv, poplatky za havarijnú službu a poplatok za výkon správy. Vyúčtovanie za rok 2011 bolo žalovanému 1. doručené dňa 7.6.2012 a za rok 2012 dňa 10.6.2013. Žalovaní 1. a 2. mali 30 dňovú reklamačnú lehotu, ktorá uplynula márne a dňom 8.7.2012 sa dostali do omeškania so zaplatením sumy 409,60 Eur - vyúčtovanie za rok 2011 a dňom 11.7.2013 so sumou 7.813,20 Eur - vyúčtovanie za rok 2012.

7. Súd vykonal dokazovanie hore uvedenými dôkazmi a to ich oboznámením, z predmetných dôkazov súd vychádzal a vyhodnotil skutkový stav, tak ako bolo vyššie uvedené.

8. Súd vec právne posúdil nasledovne:

9. Podľa § 125 ods. 1 Občianskeho zákonníka, osobitný zákon upravuje vlastníctvo k bytom a nebytovým priestorom.

10. Podľa § 3 ods.1 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahuje sa na práva a povinnosti vlastníkov domov, bytov a nebytových priestorov Občiansky zákonník a osobitné predpisy.

11. Podľa § 8a ods. 1 zákona č.182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome uzatvoria so správcom písomnú zmluvu o výkone správy. Zmluva o výkone správy, jej zmena alebo jej zánik sa schvaľuje nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Schválená zmluva o výkone správy alebo jej zmena, alebo jej zánik je záväzný pre všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ak je podpísaný nadpolovičnou väčšinou vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a správcom. Správca je povinný schválenú zmluvu alebo jej zmenu doručiť každému vlastníkovi bytu a nebytového priestoru v dome. Na doručovanie sa vzťahuje osobitný predpis. Zmluva o výkone správy obsahuje najmä

- a) vzájomné práva a povinnosti správcu a vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pri zabezpečovaní prevádzky, údržby a opráv domu,
- b) spôsob výkonu správy spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a pozemku,
- c) zásady hospodárenia s prostriedkami fondu prevádzky, údržby a opráv vrátane rozsahu oprávnenia disponovať s nimi,
- d) zásady platenia úhrad za plnenia a hospodárenie s nimi,
- e) zásady určenia výšky platieb za správu,
- f) rozsah a obsah správy o činnosti správcu podľa odseku 2.

12. Podľa § 8b ods. 1 zákona č.182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, správca je povinný vykonávať správu domu samostatne v mene vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a na ich účet a je oprávnený konať pri správe domu za vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pred súdom.

13. Podľa § 8b ods. 1 písm. e) zákona č.182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, pri správe domu je správca povinný sledovať úhrady za plnenia a úhrady preddavkov do fondu prevádzky údržby a opráv od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a vymáhať vzniknuté nedoplatky,

14. Podľa § 10 ods. 1 zákona č.182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome sú povinní v súlade so zmluvou o spoločenstve alebo so zmluvou o výkone správy poukazovať preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv, a to od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Výšku preddavku do fondu prevádzky, údržby a opráv určia vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome spravidla vždy na jeden rok vopred tak, aby sa pokryli predpokladané náklady na prevádzku, údržbu a opravy spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a príslušeného pozemku, ako aj výdavky na obnovu, modernizáciu a rekonštrukciu domu. Vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome vykonávajú úhrady do fondu prevádzky, údržby a opráv podľa veľkosti spoluvlastníckeho podielu; ak je súčasťou bytu balkón, lodžia alebo terasa, pre účely tvorby fondu prevádzky, údržby a opráv domu sa zarátava do veľkosti spoluvlastníckeho podielu 25 % z podlahovej plochy balkóna, lodžie alebo terasy.

15. Podľa § 10 ods. 2 písm. a) zákona č.182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, príjmom fondu prevádzky, údržby a opráv domu sú mesačné preddavky vlastníkov bytov a nebytových priestorov.

16. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť plniť záväzok.

17. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj so spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

18. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania ; výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

19. Podľa ust. § 3 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

20. Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Podľa § 10c 1 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

22. Žalobca zotrval na podanej žalobe, poukázal na skutkové tvrdenia v žalobe a na dôkazy doložené spolu so žalobou preukazujúce nárok žalobcu.

23. Žalovaný 1. uviedol, že nárok uplatnený žalobou žalovaní 1. a 2. v celom rozsahu neuznávajú. Poukázal na konanie vedené na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 17C/114/2011, kde bola riešená otázka neprimeranej výšky platenia do fondu opráv. Zároveň žalovanými bol podaný návrh na prerušenie konania do skončenia konania vedeného pred tunajším súdom pod sp. zn. 36C/102/2011 (v súčasnosti 36C/98/2016 - pozn. súdu). Návrh na prerušenie konania bol žalovanými odôvodnený tým, že úspech v predmetnom spore, ktorý je založený na znaleckých posudkoch dávajúcich za pravdu žalovanému, by mal pre žalobcu mať fatálne následky, nakoľko by stratil krehkú väčšinu hlasov a žalovaný by okamžite pristúpil k zrušeniu všetkých šikanózných uznesení vrátane pohľadávky uplatnenej v tomto konaní, nakoľko jediným účelom je umelo vytvorenou pohľadávkou pripraviť žalovaných o vlastnícke právo k bytu, ktorí sa už 6 rokov nemôžu dovolať spravodlivého prejednaní veci a trpia tak zneužívaním formálneho „práva „ zo strany Mesta Košice i jeho organizácie BPMK, s.r.o.

24. V prejednávacom prípade obrana žalovaných neobstojí. V konaní vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 17C/114/2011 žalovaní 1. a 2. (v procesnom postavení žalobcov) podali žalobu proti Mestu Košice o neplatnosť uznesení schôdze vlastníkov bytov, a to konkrétne uznesenia č. X, ktorým bol za správcu bytového domu odsúhlasený Bytový podnik mesta Košice, uznesenia č. X, ktorým boli odsúhlasené výšky platieb do fondu prevádzky, údržby a opráv pre rok 2011 mesačne vo výške 96,77 Eur za byt č. 2, uznesenia č. 4, ktorým bol odsúhlasený návrh zmluvy o výkone správy s Bytovým podnikom mesta Košice. O žalobe žalobcov bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom zo dňa 9.5.2012 sp. zn. 17C/114/2011-160 tak, že žaloba bola zamietnutá, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 31.12.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27.11.2012 sp. zn. 6 Co/227/2012 - 189. Z uvedeného vyplýva, že obrana žalovaných postavená na tom, že výška poplatkov do fondu opráv bola stanovená v rozpore s dobrými mravmi neobstojí, o tejto skutočnosti bolo právoplatne rozhodnuté. K uvedenému súd poznamenáva, že pokiaľ ide o iný (nie ten istý) nárok (predmet konania) zásadne platí, že ak v skončenom konaní strán sporu došlo právoplatným súdnym rozsudkom k vyriešeniu hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého sa aj tento (nový) nárok (nie identický s predmetom skončeného konania) odvodzuje, je súd v tomto ďalšom (novom) civilnom konaní pri zodpovedaní predbežnej otázky, ktorá právoplatným súdnym výrokom sa už vyriešila ako vec sama, týmto vyriešením viazaný (porovnaj uznesenie zo dňa 29.4.2010 sp. zn. 1Cdo/133/2009). Súd mal za to, že v konaní 17C/114/2011 bola prejudiciálne vyriešená otázka platnosti uznesení prijatých na schôdzi vlastníkov bytov bytového domu Mäsiarska 39 v Košiciach, a právoplatné súdne rozhodnutie zakladá stav právnej istoty, resp. odstraňuje stav právnej neistoty strán sporu, pričom dôsledok právoplatnosti súdneho rozhodnutia znamená, že rozhodnutie sa stáva pre strany sporu zásadne nezmeniteľným a záväzným; takéto rozhodnutie získava vynúiteľnosť a je pre súd v inom konaní tých istých strán sporu záväzné. Právne vzťahy ním vyriešené je možné spochybniť len osobitne kvalifikovaným spôsobom - mimoriadnymi opravnými prostriedkami. Z uvedeného vyplýva, že súd nemôže ako predbežnú otázku znova riešiť to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté v osobitnom spore strán sporu a klásť si otázku, či civilný súd v predošlom konaní vec správne alebo nesprávne právne posúdil, je nielen zbytočné, takáto otázka je úplne nepatričná (nemá byť prečo položená): so zreteľom na právoplatnosť a z toho plynúcu záväznosť a nezmeniteľnosť právoplatného rozhodnutia je akékoľvek „ nové „ právne posudzovanie právoplatného súdneho rozhodnutia v inom (ďalšom) konaní tých istých strán sporu vylúčené (nepripustné). Súd zastáva názor, že v danom prípade možno hovoriť aj o totožnosti strán poukazujúc nato, že žalobca je zo zákona povinný vymáhať vzniknuté nedoplatky za vlastníkov (§ 8b ods. 2 písm. e) zákona č. 182/1993 Z.z.; porovnaj aj uznesenie NS SR 3Cdo 180/2008, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/29/2012 zo dňa 26.2.2013) a žalobu o neplatnosť uznesení prijatých na schôdzi vlastníkov bytov môže podať prehlasovaný vlastník bytu v zákonom stanovenej lehote proti ostatným vlastníkom ako pasívne legitimovaným (§ 14 ods. 4 zákona č. 182/1993 Z.z.). Inak povedané s ohľadom na konkrétny prípad, žalovaní ako prehlasovaní vlastníci bytu - aktívne legitimovaní boli oprávnení podať žalobu proti ostatným vlastníkom bytov - pasívne legitimovaným, ktorým bolo Mesto Košice o neplatnosť uznesení prijatých na schôdzi vlastníkov bytov a žalobca ako správca zabezpečujúci v zmysle zmluvy o výkone správy bytov v nadväznosti na § 8 a nasl. zákona č. 182/1993 Z.z. je povinný vymáhať vzniknuté nedoplatky za vlastníkov, v danom prípade za Mesto Košice. V prejednávacom prípade súdu neprislúchalo sa zaoberať námietkou vznesenou žalovanými, resp. ich obranou, keďže už raz bola namietaná skutočnosť súdom právoplatne rozhodnutá. Z vykonaného dokazovania vyplynulo a bolo preukázané, že žalovaní 1. a 2. neuhradili žalobcovi ako správcovi bytov nachádzajúcich sa v obytnom dome na P. XX Q. O. poplatky za služby spojené s bývaním, platby do fondu opráv, poplatky za havarijnú službu a poplatok za výkon správy, ktorí boli povinní uhrádzať vždy do konca bežného mesiaca pre mesiac nasledujúci, postupovali tak v rozpore s článkom 4 Zmluvy o výkone správy, pričom dlh za rok 2011 činil sumu 409,60 Eur a za rok 2012 sumu 7.813,20 Eur. Zo strany žalovaných výška týchto súm spochybnená nebola v ani 30 dňovej reklamačnej lehote od doručenia vyúčtovaní, výslovne nebola spochybnená ani v súdnom konaní. Nespornou skutočnosťou bolo, že vyúčtovanie bolo žalovaným, resp. žalovanému 1. zo strany správcu, t. j. žalobcu doručené a to za rok 2011 dňom 7.6.2012 a za rok 2012 dňom 10.6.2013. Žalovaní mali možnosť zaplatiť výšku nedoplatku v lehote 30 dní odo dňa doručenia s poukazom na článok 4 bod 2 zmluvy o výkone správy. Žalovaní nedoplatok z vyúčtovania v stanovenej lehote neuhradili a nasledujúci deň po doručení vyúčtovaní sa dostali s dlžnými sumami do omeškania.

25. Súd zhodnotiac vykonané dokazovanie dospel k záveru, že žaloba žalobcu, čo do zaplatenia istiny je dôvodná.

26. Žalobca sa popri istine domáhal aj priznania úrokov z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 409,60 Eur od 8.7.2012 do zaplatenia a vo výške 9,25 % ročne zo sumy 7.813,20 Eur od 11.7.2013 do zaplatenia. Veriteľ má právo požadovať úroky z omeškania od dlžníka, pokiaľ je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku (§ 517 Občianskeho zákonníka). Začiatok omeškania sa odvíja od splatnosti dlhu. Súd má zato, že žalovaní sa dostali s dlžnými sumami do omeškania nasledujúci deň po doručení vyúčtovaní, t.j. tak ako to žiadal žalobca, avšak žalobcom žiadaná výška úrokov z omeškania nie je v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., § 3 v znení účinnom do 31.1.2013 s poukazom na § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.. Výška úroku z omeškania platná k prvému dňu omeškania so splnením sumy 409,60 Eur je 9 % a so splnením sumy 7.813,20 Eur je 8,5 % ročne. Súd vzhľadom k tomu, že sa žalobca domáhal vyšších úrokov, ako mu v súlade so zákonom patria, stanovil výšku ročného úroku z omeškania z dlžných súm v súlade s § 3 citovaného vládneho nariadenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

27. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

28. Žalovaní 1. a 2. podali návrh na fakultatívne prerušenie konania, ktoré znamená také prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Súd nevyhovel návrhu žalovaných na prerušenie konania majúc za to, že zo strany žalovaných nebola jednak adekvátne odôvodnený ich návrh na prerušenie konania a súd sa nestotožnil s dôvodom na prerušenie konania uvedeným žalovanými, že by konanie vedené na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 36C/98/2016 malo význam pre tento spor, nehovoriac o tom, že o spore 36C/98/2016 o nahradenie prejavu vôle na uzavretie zmluvy, ktorú podali žalovaní v procesnom postavení žalobcov proti Mestu Košice bolo rozhodnuté (neprávoplatne). Súd je toho názoru, že v konaní 36C/98/2016 sa nerieši otázka, ktorá môže mať význam pre toto konanie. Súd preto návrh žalovaných na prerušenie konania zamietol.

29. Podľa ust. § 262 ods.1 zákona č.160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej en „CSP“), o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Podľa ust. § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. O nároku na náhradu trov súd rozhodol podľa zásady úspechu v konaní v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobca mal v konaní plný úspech, preto mu súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP).

Poučenie:

Voči výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie nie je prípustné (§ 357 písm. n) a contrario). Voči výroku rozsudku I., II., IV, možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP). Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného

útoke, ktoré neboli uplatnené, h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo k rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy nájsť preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (zákon č. 233/1995 Z. z.).